

There are no translations available.

Роман Голод, ЛЧ

ПЕРША МОЯ ЗУСТРІЧ З РОМАНОМ ШУХЕВИЧЕМ (В пам'ять основоположника "Чорноморців")

Перша моя зустріч з Романом Шухевичем в році 1918, коли я приїхав перший раз з мого родинного села до гімназії у Львові. Гімназія містилася у Народному Домі. Перший раз зустрівся я тоді із міським життям у великому, як на наші обставини, місті. Народний Дім із своїми довгими та крутими коритарями, темним подвір'ям, зробив на мене, як на селяха, дивно-пригнічуюче враження. Таке саме почували

,
напевнее

,
і інші, як нас називали, "селяхи". Цілий Народний Дім роївся від розгуканої дітвори. А розгукане було тому, що вже четвертий рік тривала світова війна і було видно, що хлопцям бракувало сильної Батьківської руки. На перший погляд можна було побачити, що хлопці ділились на три великі групи: одна, це була т. зв. "панчики", сини нашої інтел

і
генції, порядно вдягне
ні

, добре зачесані, зарозумілі - дивилися згори на всіх. Друга група, це були "львівські діти", сини міських робітників, рем

і

сників, і т. д., що відзначалися великою рухливістю. Були вони майстрами розбоїв і найбільше воювали з третою групою, т. з. селяхами. Селяхи трималися також разом

, як приходило до бійки, а приходило дуже часто, давали добру відсіч "львівським дітям". Із тих г

а ряхих і в дитячій пам'яті нестертих часів остався мені образ біленького невеличкого, із бистрим зором, кучерявого хлопчика, який вирізнявся з

- поміж усіх трьох груп. Повинен би він був належати до групи першої — але він належав до всіх трьох груп. Приятелів мав він усюди. У завзятих бійках його можна було бачити і по стороні паничків, і по стороні селяхів

, і по стороні львівських дітей. Все він спішив із поміч

ч ю там, де бачив пошкодованого. Кожний несправедливо покривджений знав, що десь йому з'явився до помочі малий "

Ш ух". Не признавав він поділу на групи, а повний життя встрявав у кожную "оказію" і по остаточній розправі завжди лишався приятелем усіх. Таким затямив я нашого "Шуха" - Романа Шухевича. Ті, що разом із ним зросли, вчилися, працювали, поділяли із ним щастя і нещастя, стверджують

, що прикмета всеоб'єднання, готов

о сті служити покривдженому, вміння погодити суперечності у своїх приятелів, домінували у цілому його короткому, але як багатому житті!

Заблизько ми є сьогодні до цієї великої постаті в нашому українському житті, щоби могли всебічно насвітлити об'єктивно його многогранні прикмети духа. Забагато ще в наших серцях, з одної сторонни, симпатій особисто до нашого "Шуха", з другої сторонни, забагато тендеційност

и наших політичних груп, котрі хотіли би його або змонополізувати для себе, або інші майже не признавати. І щойно тоді, коли минуться ті, котрі його монополізують, та не стане тих, що його не бачать, - особа Романа Шухевича, правдивого лицаря без кази і пороку, ввійде до історії в повній своїй вартості і славі. Шухевич вийшов із пластових рядів. Шухевич увійшов в історію України як герой, що ціле своє життя, родинне і особисте щастя та свою буйну молодість віддав для свого народу. Він, вірний

П ластовій

П рисязі, проміряв тернистий шлях України і змагав до щастя Вітчизни. Згинув із зброєю в

руках як генерал Української Повстанської Армії в боротьбі з окупантом. Нехай же ж його хоробрий і світлий дух буде для нас, пластунів, прикладом в сповнюванні наших обов'язків до Пласту, до своєї спільноти, до України.

Голод Р. Перша моя зустріч з Романом Шухевичем. (В пам'ять основоположника "Чорноморці в") // Станичні Вісті. – Едмонтон, Альберта, 1956. – Квітень. – 4.